

PROROCIIA LUI VARUH

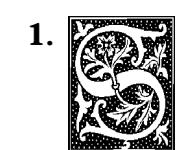
Cuvânt înainte

ceastă carte, carea cuprinde Epistola lui Ieremie, jidoveaște au haldaiceaște au fost scrisă, că atunci în Asia și în Iudeea nu era cunoscută limba grecească, dar nici tălmăcirea pre limba grecească nu au fost de creștini făcută, ci de la sinagoga au venit la creștini. Însă izvodul cel jidovesc pentru negrija jidovilor au perit, dar besearica cartea aceasta intră ceale canonicești o ține, pentru că easte scrisă de scriitorul lui Ieremie, easte această carte plină de tocmeala vorbei jidovești, pentru aceaea și Parimie dintr-această carte luată, în 25 a lui dechemvrie, la nașterea Domnului, a să ceti au poruncit. Mulți din cei vechi voiesc că Varuh ceale ce de la Ieremie au auzit acealea au scris. Pentru aceaea, prorociia lui supt numele lui Ieremie o pun. Alții ca o scrisoare adevărată a lui Varuh o pun, cum face Climent Alexandrineanul, în Cartea 2, Pedagog., cap 3, Grigorie Nazianzenul, cv. 4, De Teologhia, Chiril, Cartea 10, Asupra lui Iulian.

CAP 1

Jidovii cei din Vavilon scriu carte la cei din Ierusalim și o trimit lui Varuh, cu banii cei adunați, ca să aducă jertve și să se roage pentru dânsii și pentru Navohodonosor și pentru Valtasar, fiul lui, și-și mărturisesc păcatele sale.

1. I aceastea sănt cuvintele cărții, carea o au scris Varuh, fiul lui Nirie, al fiului lui Maasie, al fiului lui Sedechie, al fiului lui Asadie, al fiului lui Helchie, în Vavilon.

2. În anul al cincilea, în zioa a șeaptea a lunii, în vreamea intru carea au luat haldeii Ierusalimul și l-au ars cu foc.

3. Și au cetit Varuh cuvintele cărții aceștia la urechile lui Iehoniah, fiului lui Ioachim, împăratul lui Iuda, și la urechile a tot norodul, care venisă să auză cartea.

4. Și la urechile celor putearnici și ale fiilor împăraților și la urechile celor bătrâni și la urechile a tot norodul, de la cel mic până la cel mare, ale tuturor celor ce lăcuia în Vavilon la râul Sud,

5. Carii plânghea și postea și să ruga înaintea Domnului.

6. Și au adunat argint, după cât au putut mâna fieștecăruia.

7. Și o au trimis în Ierusalim, la Ioachim, fiul lui Helchie, fiul lui Salom, preotul, și la preoți și la tot norodul, carii s-au aflat cu el în Ierusalim.

8. Când au luat el vasele Casii Domnului, care s-au scos din besearică, să se întoarcă în pământul lui Iuda, în zioa a zeacea a lunii lui siuan, vase de argint, care le-au făcut Sedechie, fiul lui Iosie, împăratul lui Iuda.

9. După ce au înstrăinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehoniah și pre boiari și pre cei legați și pre cei putearnici și pre norodul pământului de la Ierusa-

lim și i-au dus în Vavilon,

10. Și au zis: „Iată, am trimis la voi argint, cu care să cumpărați arderi de tot, și pentru păcat și tămâie, și faceți mană și aduceți pre jertvenicul Domnului Dumnezeului nostru.

11. Și vă rugați pentru vîiața lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și pentru vîiața lui Valtasar, fiul lui, ca să fie zilele lor ca zilele ceriului pre pământ.

12. Și va da Domnul vîrtute noao și va lumenă ochii noștri și vom trăi supt umbra lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și supt umbra lui Valtasar, fiul lui, și vom sluji lor zile multe și vom afla har înaintea lor.

13. Și vă rugați pentru noi cătră Domnul Dumnezeul nostru, că am păcatuit Domnului Dumnezeului nostru, și nu s-au întors mânia Domnului și urgia Lui de la noi până în zioa aceasta.

14. Și veți ceti cartea aceasta, carea o am trimis la voi, ca să o cetiți în Casa Domnului la zilele praznicului și la zilele vremii,

15. Și veți grăi:^{*} «Domnului Dumnezeului nostru, dreptatea, și noao rușinea feațelor, ca în zioa aceasta omului jidov și celor ce lăcuiesc Ierusalimul.

16. Și împăraților noștri și boiarilor noștri și preoților noștri și prorocilor noștri și părinților noștri.

17.* Că am păcatuit înaintea Domnului și nu am ascultat de Dânsul.

18. Și nu am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca să umblăm intru poruncile

<sup>*Jos
2, 6</sup>

<sup>*Dani.
9, 5</sup>

Lui, care le-au dat înaintea feații noastre.

19. Din zioa în carea au scos Domnul pre părinții noștri din pământul Egiptului și până în zioa aceasta am fost neascultători de Domnul Dumnezeul nostru și ne-am lenevit ca să nu auzim glasul Lui.

*2 Leage 28, 15 **20.*** Și s-au lipit de noi răutătile și blăstămul, care au rânduit Domnul lui Moisi, slugii Sale, în zioa în carea au scos pre părinții noștri din pământul Egiptului, ca să ne dea noao pământ, care curge lapte și miiare, precum este în zioa aceasta.

21. Și nu am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, după toate cuvintele prorocilor, pre carii i-au trimis la noi.

22. Și am mers fieștecările întru cugetul inimii sale ceii reale a lucra dumnezeilor străini, a face reale înaintea ochilor Domnului Dumnezeului nostru.

CAP 2

Jidovii, în robie, mărturisesc că pentru păcatele sale li s-au întâmplat realele, care Dumnezeu le-au amenințat prin prorocii săi. Și, întorcându-să la rugăciune, cer mila carea o au făgăduit Dumnezeu prin Moisi că o va da celor ce să vor întoarce.

1. **i** au întărit Domnul cuvântul Său, care au grăit asupra noastră și asupra judecătorilor noștri, carii au judecat pre Israël, și asupra împăraților noștri și asupra boiarilor noștri și asupra omului lui Israël și a lui Iuda,

2. Ca să aducă asupra noastră răutăți mari, care nu s-au făcut supt a tot ceriul, în ce chip au făcut în Ierusalim,* după ceale ce sănt scrise în Leagea lui Moisi.

3. Ca să mănânce omul cărnurile fiului său și cărnurile featei sale.

4. Și i-au dat pre ei supuși tuturor împăraților celor din împregiurul nostru, spre ocară și spre pustiire, întru toate noroadele ceale dimprejurul nostru, la care i-au râsipit pre ei Domnul.

5. Și s-au făcut dedesupt și nu deasupra, pentru că am păcătuit Domnului Dumnezeu-lui nostru, neascultând glasul Lui.

6.* Domnului Dumnezeului nostru, dreptatea; iară noao și părinților noștri, rușinea obrazelor, cum este în zioa aceasta.

7. Toate realele, care au grăit Domnul asupra noastră, aceasta au venit preste noi.

8. Și nu ne-am rugat feații Domnului, ca să se întoarcă fieștecările de la cugetele inimilor sale, ceii reale.

9. Și au priveghiat Domnul asupra celor răi și le-au adus Domnul preste noi, că drept este Domnul întru toate lucrurile Sale, care le-au poruncit noao.

10. Și nu am auzit glasul Lui, ca să umblăm întru poruncile Domnului, care le-au dat înaintea feații noastre.

*Danii. **11.*** Și acum, Doamne Dumnezeul lui Israël, 9, 15 Cel ce ai scos pre norodul Tău din pămâ-

tul Egiptului cu mâna tare și cu braț înalt, cu seamne și cu minuni și cu puteare mare, și Ț-ai făcut Ție nume cum este în zioa aceasta,

12. Păcătuit-am, păgânit-am, făcut-am strâmbătate, Doamne Dumnezeul nostru, întru toate dreptățile Tale;

13. Întoarcă-să mânia Ta de la noi, că am rămas puțini întru neamuri, unde ne-ai râsipit pre noi.

14. Ascultă, Doamne, rugăciunea noastră și cearerea noastră, și ne scoate pre noi pentru Tine și ne dă noao har înaintea feații celor ce ne-au înstrăinat pre noi,

15. Ca să cunoască tot pământul că Tu ești Domnul Dumnezeul nostru, că numele Tău s-au chemat preste Israël și preste neamul lui.

16.* Doamne, caută din casa Ta cea sfântă și ia aminte spre noi, pleacă, Doamne, ureachiia Ta și auzi,

17.* Și deșchide ochii Tăi, Doamne, și vezi,** că nu cei morți carii sănt în iad, de la carii s-au luat duhul dintru ceale dinlăuntru ale lor, vor da mărire și dreptate Domnului,

18. Ci sufletul cel măhnit pentru mărimea, carele mearge plecându-să și slabind, și ochii cei ce să sfârșesc și sufletul cel flămând vor da mărire Ție și dreptate, Doamne.

19. Că nu pentru dreptățile părinților noștri și ale împăraților noștri vărsăm mila înaintea feații Tale, Doamne Dumnezeul nostru.

20. Ci pentru că ai slobozit mânia Ta și iuțimea Ta preste noi, precum ai grăit în mâna slugilor Tale, prorocilor, zicând:

21. ‘Așea zice Domnul: Plecați umărul vostru și lucrați împăratului Vavilonului și sedeți în pământul care l-am dat părinților voștri.

22. Și de nu veți asculta glasul Domnului, ca să lucrați împăratului Vavilonului,

23. Sfârșire voiu face din cetățile lui Iuda și din afara Ierusalimului, glas de veselie și glas de bucurie, glas de mire și glas de mireasă, și va fi tot pământul neumblat de lăcitorii’.

24. Și noi nu am ascultat glasul Tău, ca să lucrăm împăratului Vavilonului, și ai întărit cuvintele Tale, care ai grăit în mânile slugilor Tale, prorocilor, ca să scoată oasele împăraților noștri și oasele părinților noștri din locul său.

25. Și, iată, sănt lăpădate la arsura zilei și la înghețul nopții, și au murit în durori reale, în foame și în sabie și în trimitere.

26. Și ai pus casa, în carea s-au chemat numele Tău, cum este în zioa aceasta, pentru răutatea casii lui Israël și a casii lui Iuda.

27. Și ai făcut cu noi, Doamne Dumnezeul nostru, după toată bunătatea Ta și după toată îndurarea Ta cea mare.

28. Cum ai grăit în mâna slugii Tale, lui Moisi, în zioa în carea ai poruncit lui să scrie leagea Ta înaintea fiilor lui Israël, zicând:

*2 Leage

26, 15

Isaiia

63, 15

*Isaiia

37, 17

46, 9

**Psal.

113, 25

*2 Leage

28, 53

Sus

1, 15

Danii.

9, 15

*Levit. 26, 14
2 Leage 28, 15

29.* 'De nu veți asculta glasul Mieu cu adevărat, sunetul cel mare și mult, acesta să va întoarce în mic la neamurile la care voi râsipi pre ei.

30. Că am cunoscut că nu Mă vor asculta, că norod tare la cervice easte și să vor întoarce la inima sa, în pământul înstrăinării lor,

31. Și vor cunoaște că Eu sănt Domnul Dumnezeul lor; și voi da lor inimă și urechi de auzit.

32. Și Mă vor lauda pre Mine în pământul înstrăinării lor și vor pomeni numele Mieu.

33. Și să vor întoarce de la dosul său cel tare și de la lucrurile lor ceale reale, că-și vor aduce aminte de calea părinților săi, carii au păcatuit înaintea Domnului.

34. Și-i voi întoarce pre ei în pământul care M-am jurat părinților lor, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, și-l vor stăpâni pre el și voi înmulți pre ei și nu să vor împuțina.

35. Și voi întări lor legătură veacnică, ca să fiu lor Dumnezeu, și ei vor fi Mie norod, și mai mult nu voi mișca pre norodul Mieu, Israil, de la pământul care l-am dat lor'.

CAP 3

Nu încetează a-și mărturisi păcatele sale și ale părinților săi, cerând de la Dumnezeu milă. Israil s-a robit pentru că au părăsit calea înțelepciunii, carea nu o pot afla cei puternici, cei bogăți sau uriașii, ci Dumnezeu o au fost dat norodului lui Israil, de carele toate zidirile sale ascultă. Să adaoge și despre venirea lui Hristos în trup.

oamne Atotțiitoriule, Dumnezeul lui Israil, sufletul cel ce easte în strâmtoare și duhul cel năcăjit strigă cătră Tine.

2. Asculta, Doamne, și ne miluaște, că am păcatuit înaintea Ta.

3. Că Tu șezi în veac, și noi perim în veac.

4. Doamne Atotțiitoriule, Dumnezeul lui Israil, auzi rugăciunea celor ce au murit, a lui Israil, și a fiilor celor ce au păcatuit înaintea Ta, carii nu au ascultat glasul Tău, Dumnezeul lui Său, și s-au lipit de noi realele.

5. Nu-Ți aduci aminte de nedreptățile părinților noștri, ci-Ți ado aminte de mâna Ta și de numele Tău, în vreamea aceasta.

6. Că Tu ești Domnul Dumnezeul nostru, și Te vom lauda pre Tine, Doamne,

7. Că pentru aceaea ai dat frica Ta în inimile noastre, ca să chemăm numele Tău și să Te laudăm pre Tine întru înstrăinarea noastră, că am abătut de la inima noastră toată nedreptatea părinților noștri, carii au păcatuit înaintea Ta.

8. Iată, noi, astăzi, întru înstrăinarea noastră, unde ne-ai râsipit pre noi spre ocară și spre blăstăm și spre deatorie, după toate nedreptățile părinților noștri, carii s-au depărtat de la Domnul Dumnezeul lor.

9. Auzi, Israile, poruncile vieții, bagă-ți în

CAP 2 ȘI 3

urechi a cunoaște înțelepciunea!

10. Ce easte, Israile, că în pământul vrăjmașilor ești? Învechitute-ai în pământ străin?

11. Te-ai spurcat cu cei morți, socotitu-te-ai cu cei ce să pogoară în iad.

12. Părăsit-ai izvorul înțelepciunei. În calea lui Dumnezeu,

13.* De ai fi umblat, ai fi lăcuit cu pace în veaci. *Psal. 80,12

14. Învață-te unde easte mintea, unde easte tăria, unde easte înțelesul a cunoaște împreună, unde easte îndelungarea vieții și viața, unde easte lumina ochilor și pacea!

15. Cine au aflat locul ei și cine au intrat în vistieriile ei?

16. Unde sănt boiarii neamurilor și cei ce stăpânesc fierile ceale de pre pământ?

17. Cei ce cu pasările ceriului să joacă, și argint strâng și aur, întru care nădăduiesc oamenii, și nu easte sfârșit agonisealii lor?

18. Cei ce meșteșugesc argintul și grijesc lucrul lor, și nu easte aflare,

19. Stânsu-s-au și în iad s-au pogorât, și alții s-au sculat în locul lor.

20. Cei mai tineri au văzut lumină și au lăcuit pre pământ, și calea științăi nu au cunoscut.

21. Nici au înțeles cărările ei, nici s-au apucat de ea. Fiii lor departe s-au făcut de la calea lor.

22. Nici s-au auzit în Hanaan, nici s-au văzut în Teman.

23. Nici fiii Agarei, cei ce caută înțelepciune, cei de pre pământ, negoțătorii Meranului și a Temanului și spuitorii de povești și cei ce caută priceapere și calea înțelepciunei n-au cunoscut, nici și-au adus aminte de cărările ei.

24. O, Israile, cât e de mare Casa lui Dumnezeu și de lung locul agonisealii Lui!

25. Mare e și nu are sfârșit, înalt și nemăsurat!

26. Acolo au fost uriașii cei numiți înalți la mărime și știutori la războiu.

27. Nu pre aceștia i-au ales Dumnezeu, nici calea științei le-au dat lor, și au perit.

28. Pentru că nu au avut înțelepciune, perit-au pentru nesfătuirea lor.

29. Cine s-au suit în ceriu și o au luat pre ea și o au pogorât pre ea din nori?

30. Cine au trecut marea și o au aflat pre ea și o va aduce pre ea mai mult decât aurul cel ales?

31. Nu easte cel ce să știe calea ei, nici cel ce să cuprindă cărarea ei;

32. Ci Cel ce știe toate o știe pre ea și o AFLĂ pre ea cu înțelepciunea Lui, Cel ce au gătit pământul în vreame veacnică și l-au umplut pre el de dobitoace cu patru picioare.

33. Cel ce trimite lumina și mearge și o chiamă pre ea și-L ascultă cu cutremur.

34. Și steale au luminat întru străjile Sale și s-au bucurat.

35. Chematu-le-au pre eale, și eale au zis: 'De față săntem!' Luminat-au cu veselie Celui ce le-au făcut pre eale.
36. Acesta e Dumnezeul nostru și nu să va adaoge altul spre Dânsul.
37. Aflat-au toată calea științii și o au dat lui Iacov, slugii Sale, și lui Israîl, celui iubit de Dânsul.
38. După aceasta, pre pământ S-au arătat și cu oamenii împreună au lăcuit»".

CAP 4

Ierusalimul jeleaște pustirea sa și îndeamnă fiii săi spre răbdare, că, precum i-au dat Dumnezeu împotriviștilor pentru păcatele lor, așa, izbăvindu-i pre ei, va certa pre vrăjmași.

1. ceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu și leagea, carea este în veac; toți cei ce o țin pre ea vor fi spre viață, iară cei ce o au părăsit vor muri.
2. Întoarce-te, Iacove, și te apucă de dânsa, umblă prin strălucire în preajma luminei ei.
3. Nu da altuia mărireala ta și ceale de folos tie, limbei străine.
4. Fericiți săntem, Israile, că ceale ce plac lui Dumnezeu s-au arătat noao.
5. Îndrăzniți, norodul meu, pomenirea lui Israîl.
6. Vândutu-v-ați neamurilor, nu spre perire, ci pentru că ați măriiți voi pre Dumnezeu v-ați dat vrăjmașilor.
7. Pentru că ați întărâtat pre Cel ce v-au făcut pre voi, jertvind dracilor, și nu lui Dumnezeu.
8. Și ați uitat pre Cel ce v-au zidit pre voi, pre Dumnezeu cel Veacnic, și ați întristat pre cel ce v-au hrănit pre voi, pre Ierusalim.
9. Văzut-au mării, carea au venit voao de la Dumnezeu, și au zis: „Auziți, nemearnicile Sionului, adus-au mie Dumnezeu plângere mare.
10. Că am văzut robiia fiilor miei și a fețelor, carea le-au adus lor Cel Veacnic.
11. Că i-am hrănit pre ei cu bucurie și i-am slobozit cu plângere și cu jeale.
12. Nimene să se bucure de mine, ceaea ce sănătăvă și părăsită de mulți; pustiit-m-am pentru păcatele fiilor miei, că s-au abătut de la leagea lui Dumnezeu.
13. Dreptățile Lui nu le-au cunoscut, nici au umblat în căile poruncilor lui Dumnezeu, nici pre cărările învățăturii întru dreptatea Lui nu au mers.
14. Să vie nemearnicile Sionului, și vă aduceți aminte de robiia fiilor miei și a fețelor, carea o au adus lor Cel Veacnic.
15. Că au adus preste ei neam de departe, neam fără de rușine și de altă limbă.
16. Că nu s-au rușinat de cel bătrân, nici le-au fost milă de prunc, și au luat pre cei iubiți ai văduvei și pre cea fără de feate, singură, o au pustiit.
17. Și eu ce pociu să vă ajut voao?
18. Că Cel ce v-au adus voao realele va scoate pre voi din mâna vrăjmașilor voștri.
19. Umblați, fiilor, umblați, că eu am

rămas pustie.

20. Dezbrăcatu-m-am de veșmântul păcii și m-am îmbrăcat cu sacul cearerii meale, striga-voiu cătră Cel Veacnic în zilele meale.

21. Îndrăzniți, fiilor, strigați cătră Dumnezeu și va scoate pre voi din silnicie, din mâna vrăjmașilor.

22. Că eu pre Cel Veacnic am nădăjduit măntuirea voastră, și mi-au venit mie bucurie de la Cel Sfânt, pentru milostenia carea va veni voao degrab de la Cel Veacnic, Măntuitorul nostru.

23. Că v-am slobozit pre voi cu plângere și cu jeale și va întoarce mie Dumnezeu pre voi cu bucurie și cu veselie în veac.

24. Că în ce chip acum au văzut nemearnicile Sionului robirea voastră, așea vor vedea curând măntuirea cea de la Dumnezeul vostru, carea va veni voao cu mărire mare și cu luminarea Celui Veacnic.

25. Fiilor, îndelung răbdați mării carea v-au venit voao de la Dumnezeu! Că te-au gonit pre tine vrăjmașul tău, ci degrab vei vedea perirea lui și preste grumazii lor vei călca.

26. Cei gingești ai miei au mers pre căi vârtoase, rădicatu-s-au ca o turmă râsipită de vrăjmași.

27. Îndrăzniți, fiilor, și strigați cătră Dumnezeu, că Cel ce v-au adus pre voi la aceasta își va aduce aminte de voi.

28. Că, precum au fost cugetul vostru ca să abateți de la Dumnezeu, cu zeace părți adaogeți și întoarce, ca să-L căutați pre El.

29. Că Cel ce v-au adus voao reale, aduce-va voao veacnică veselie, împreună cu măntuirea voastră.

30. Îndrăzneaște, Ierusalime, mângăia-te-va Cel ce te-au numit!

31. Mișei sănătatei ce te-au năcăjit pre tine și s-au bucurat de cădearea ta.

32. Ticăloase sănătatele cărora au slujit fiii tăi! Ticăloasă e ceaea ce au priimit pre fiii tăi!

33. Că, precum s-au bucurat de cădereata ta și s-au veselit de surparea ta, așea să va măhnii pentru pustiirea sa.

34. Și voiu lua de la ea bucuria cea de multă gloată, și sumeții ei va fi spre plângere.

35. Că foc va veni preste ea de la Cel Veacnic întră îndelungate zile și să va lăcui de draci în multă vreame.

36.* Caută împregiur cătră răsărit, Ierusalime, și vezi veseliia, carea-ți vine ție de la Dumnezeu.

*Jos
5, 5

37. Iată, vin fiii tăi, pre carii i-ai slobozit, vin adunați de la răsărituri până la apusuri, cu graiul Celui Sfânt, bucurându-să de mărireala lui Dumnezeu.

CAP 5

Să poruncește Ierusalimului să lapede jealea, că fiii lui cei duși cu ocară în robie cu mărire să vor întoarce.

1. ezbracă-te, Ierusalime, de haina jealei și a năcazului tău și te îmbracă cu bunăcuvintă mărirei, carea este de la Dumnezeu în veac.

CARTEA

2. Îmbracă veșmântul dreptății cei de la Dumnezeu, pune mitra mărièrei Celui Veacnic pre capul tău.

3. Pentru că Dumnezeu va arăta la tot cel de supt ceriu strălucirea ta.

4. Că să va chema numele tău de la Dumnezeu în veac: «Pacea dreptății» și «Mărièrea cinstei dumnezeiești».

Sus 4, 36 5. Scoală-te, Ierusalime, și stăi, și preste ceale înalte caută împregiur cătră răsăritura și vezi pre fiii tăi adunați de la apusurile soarelui, până la răsăritura, cu graiul Celui Sfânt, bucurându-să de aducerea-aminte a lui Dumnezeu.

IEREMIEI

6. Că au ieșit de la tine pedestri, duși de vrăjmași, iară Dumnezeu îi va aduce pre ei la tine înălțați întru mărire, ca pre fiili împăratiei.

7. Că au rânduit Dumnezeu să smerească tot muntele înalt și stanurile ceale veacnice, și văile să se umplă, să fie pământul neated, ca să umble Israil fără de frică întru măreira lui Dumnezeu.

8. Si vor face umbră, și pădurile și tot lemnul bun mirositoriu lui Israil, cu porunca lui Dumnezeu.

9. Pentru că va povățui Dumnezeu pre Israil, cu veselie întru lumina mărièrei Sale, cu mila și cu dreptatea cea de la El”.

CARTEA LUI IEREMIIA, PROROCULUI

Mai înainte spunerea robiei și indemnare, ca să părăsască închinăciunea idolilor.

1. zvodul cărții, carea au trimis Ieremie cătră cei ce era să se ducă robiți în Vavilon, de împăratul vaviloneanilor, să le spuie lor după cum s-au poruncit lui de la Dumnezeu:

2. „* Pentru păcatele care ati păcătuit înaintea lui Dumnezeu, vă veți duce în Vavilon, robiți de Navohodonosor, împăratul vaviloneanilor.

3. Si, după ce veți intra în Vavilon, veți fi acolo ani mulți și vremi multe, până în șeapte neamuri; iară după aceaea, voi scoate pre voi cu pace de acolo.

4.* Si acum, veți vedea în Vavilon dumnezei de argint și de aur și de lemn purtându-se pre umeri, arătând frică neamurilor.

5. Teameti-vă, dar! Ca nu și voi, asemănându-vă celor de alt neam, să vă asemănați și să vă cuprindă frică pentru ei.

6. Deci, când veți vedea gloate, și dinaintea și dinapoia lor, închinându-se lor, ziceți cu cugetul: «Ție trebuie a ne închina, Stăpâne!»

7. Că îngerul Mieu cu voi easte; el cearcă sufletele voastre.

8. Că limba lor easte rasă de teslariu, și ei sănt de aur împregiur și de argint împregiur și sănt mincinoși și nu pot să grăiască.

9. Ca la o fecioară iubitoare de podoabă iau aur,

10. Si fac cununi, care le pun pre capetele dumnezelor săi, și aorea să întâmplă de iau preoții de la dumnezeii lor aur și argint și-l cheltuiesc pentru sine.

11. Si dau dintr-însele și curvelor și-i împodobesc pre ei, ca pre niște oameni cu îmbrăcămintă, dumnezei de argint și dumnezei de aur și de lemn;

12. Si aceștia nu să măntuiesc de rugină și de cari,

13. Îmbrăcați fiind ei cu îmbrăcămintă mohorâtă, ștergând obrazul lor de pravul cel din casă, care easte mai mult preste dânsii.

14. Si are schiptru ca un judecătoriu de țară, care pre cel ce păcătuiaște nu-l va omori.

15. Si are sabie în dreapta și săcure; iară pre sine din războiu și de la tălhari nu să va scoate, dintru carea să știi că nu sănt dumnezei.

16. Drept aceaea, să nu vă teameti de ei, că, precum vasul cel spart al omului de nici o treabă nu easte, aşea sănt dumnezeii lor.

17. Fiind ei puși în case, ochii lor sănt plini de prav de la picioarele celor ce intră.

18. Si ca la oarecare, carele au făcut strămbătate împăratului, sănt închise curtile, și ca celui ce să aduce la moarte, casele lor le întăresc preoții cu uși și cu lăcate și cu zăvoară, pentru ca să nu să fure de tălhari.

19. Lumini le aprind, și mai multe decât la ei, din carii nici unii nu pot să vază, de vreame ce sănt ca o grindă din casă.

20. Si inimile lor zic că să rod de ceale tărătoare, care sănt din pământ, și, cându-i mâncă pre ei și îmbrăcămintele lor, ei nu sămt.

21. Înnegrite sănt feațele lor de fumul care să face în casă.

22. Pre trupul lor și pre capul lor zboară liliaci, rândunealele și pasările; aşijderea, și mâțele; de unde veți cunoaște că nu sănt dumnezei.

23. Nu vă teameti, dară, de ei! Pentru că cu aurul cu care pentru frumseață sănt îmbrăcați, de nu va ștearge cineva rugina, nu vor scripi; căci nici când să vârsa, simțea.

24. Din tot prețul cumpărați sănt, întru care nu easte duh.

25.* Făr' de picioare, preste umăr să poartă, arătându-și ocara sa oamenilor. Si să rușinează și cei ce slujesc lor, ca nu cumva să cază pre pământ, prin ei să se râdice.

26. Nici de-l va pune neștine pre el drept, pre sine să va mișca; nici de să va pleca, nu să va îndrepta;

27. Ci ca la niște morți pun darurile la ei înainte; și jertvele lor vânzindu-le preoții lor le cheltuiesc.

28. Aşijderea, și muierile dintr-însele lucrea-

*Isaiia 46, 7